

Bilag 12.

Indenrigsministeriet.

Direktøren for Statens Sindssygehospitaller.

København, den 24. Februar 1938.

I Skrivelse af 1. d. M. (2. K. 1937 Nr. 1031) har Justitsministeriet paa Grundlag af Forhandlingerne i Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om sindssyge Personers Hospitalsophold udbedt sig en Udtalelse fra Direktoratet om Lovforslaget.

I den Anledning skal Direktoratet meddele, at Direktøren i Tilsynsraadet for Statens Sindssygehospitaller, hvor Sagen har været drøftet, har gjort følgende Anskuelse gældende:

Direktoratet maa anse en Særlovgivning for de sindssyge for uheldig, dels fordi den tjener til at udpege de sindssyge som en særlig Klasse af syge, forskellig fra andre syge, dels fordi den er i afgjort Modstrid med en moderne Opfattelse af Sindssygdommen som en legemlig Sygdom af principielt samme Natur som andre legemlige Sygdomme.

At den sindssyge adskiller sig fra andre syge derved, at han mangler Sygdoms-erkendelse, er kun delvis rigtigt. Tværtimod har mange sindssyge en saadan Erkendelse, og Bestræbelserne inden for moderne Sindssygevesen gaar netop ud paa at lette saadanne sindssyge Adgangen til Sindssygehospitallerne, Bestræbelser, som uden mindste Tvivl vil blive tilintetgjort, hvis en Særlovgivning for de sindssyge vedtages.

Saafernt Ønsket om en Særlovgivning som den planlagte bunder i Forsørgelseshensyn, maa de fornødne Foranstaltninger træffes inden for Forsørgelseslovgivningens Rammer, hvilket for øvrigt allerede er sket gennem Forsørgelseslovens § 252. Bestemmelsen er fra et humanitært Synspunkt noget omdisputabel, allerede naar Talen er om de fattige sindssyge, men at lade ensartede Synspunkter gælde for disse og for de ikke-trængende sindssyge kan i ethvert Tilfælde ikke begrundes ud fra det angivne Udgangspunkt.

Paa tilsvarende Maade maatte Bestemmelser om de sindssyge, der truer den almindelige Sikkerhed, træffes inden for Retspleje- og Straffelovgivningen, og den Retsbeskyttelse, der herigennem er sikret enhver, der truer Retssikkerheden, maa ogsaa gælde den sindssyge.

Det er rigtigt, at Sindssygehospitallerne adskiller sig fra almindelige Hospitaler derved, at disse sidste udskriver deres Patienter, saa snart deres Hospitalsophold ikke længere er lægelig begrundet, medens Sindssygehospitallerne maa beholde dels uheldelig syge, dels saadanne, til hvis Udskrivning Justits- og Politimyndigheder af Hensyn til den almindelige Sikkerhed ikke mener at kunne give Samtykke.

Bestræbelserne indenfor moderne Sindssygevesen gaar imidlertid netop ud paa gennem Familieplejen o. lign. Foranstaltninger fra de egentlige Sindssygehospitaller at fjerne de uheldelige, hvis Forbliven i selve Hospitalet ikke er lægelig indiceret, og Direktoratets Bestræbelser gaar endvidere ud paa fra Hospitalerne at fjerne saadanne til Forvaring indlagte, for hvis Forbliven der ikke eller ikke længere er lægelig Indikation, og stille som Betingelse for saadanne Patienters Genindlæggelse efter